

SCÉNÁŘ ROZHLASOVÉ REPORTÁŽE – ZŠ ZÁVODU MÍRU

Takže vás tady vítám, dnes je 15. října 2018. Nacházíme se v ulici Erno Košťála na Dubině. A jdeme za panem Grulichem, který je můj děda.

Jste tam? - Ahoj dědo. - Otvírám.

Dobrý den. Já vás tady vítám. Pojdte dál.

Pan Milan Grulich se narodil 17.května 1935 v Brně. Tam si jeho rodiče pronajali restauraci v Národním domě, ale už v roce 1940 se přestěhovali do Kyjova, protože Národní dům přešel pod Národní souručenství, které spolupracovalo s nacistickým režimem.

No a právě to se otci nelíbilo, protože chtěli, aby se do toho aktivně zapojili, když byli nájemci toho domu. Ale to se otci nelíbilo, tak šmytec, odstěhuju se jinam.

Jako pětiletý se Milan Grulich denně setkával s válečnými událostmi. Vnímal německou posádku, pochodování oddílu Hitlerjugend a hrůznou gestapáckou služebnu.

A tam mučili lidi, které zatkli. A aby to nebylo slyšet... A aby to nebylo slyšet, tak před tím domem měli nastartováno několik aut a motory těch aut měly přehlušit nářek těch mučených.

Když se blížil konec války, Němci znervózněli. Zapálili služebnu, aby zamaskovali vraždy, které tam spáchali. Na náměstí se ozývala střelba. V tu chvíli přišel pan Grulich málem o život.

Já jsem slyšel střelbu na náměstí, tak jsem utíkal tím průjezdem se podívat, co se děje. A otec, ten mě strhnul do bočních dveří v tom průjezdu a v tom okamžiku nějaký gestapák začal do toho průjezdu střílet samopalem. Takže kdo ví, možná bych byl mrtvej nebo těžce raněnej .

Němci opustili zničené město ještě před příchodem osvoboditelů 28.dubna 1945. Zvědavá parta kluků pak v troskách hledala zbraně, přílby a bajonety. Válečné dětství ovlivnilo i budoucnost pana Grulicha – stal se vojákem z povolání. Všechno, čeho si v životě váží, nám shrnul do svého vzkazu:

Žij si každej, jak dokážeš. Žij poctivě a svědomitě. Svědomitě pracuj, nelži a nepodváděj!